

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Martina Bobáka a Štěpána Výborného ve věci

žalobce

A. R., nar. X
státní příslušník X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 25, Praha 1

proti
žalovanému

Ministerstvo vnitra
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

I. Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod č. j. OAM-3603/TP-2017 o žádosti žalobce ze dne 9. 3. 2017 o vydání povolení k trvalému pobytu po pěti letech nepřetržitého pobytu na území podle § 68 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Žalobce podal dne 9. 3. 2017 žádost o povolení k trvalému pobytu po pěti letech nepřetržitého pobytu na území dle § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců (dále jen „žádost“).
4. Žalovaný řízení o žádosti přerušil dne 9. 3. 2017 usnesením č. j. OAM-03603-5/TP-2017 po dobu 60 dnů, které dal žalobci na odstranění vad žádosti. Oznámením ze dne 4. 5. 2017, č. j. OAM-3603-7/TP-2017, vyrozuměl žalovaný žalobce o pokračování v řízení.
5. Dne 31. 5. 2017 vydal žalovaný usnesení č. j. OAM-3603-15/TP-2017, kterým řízení o žádosti přerušil dle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu do doby pravomocného rozhodnutí ve věci trestního stíhání žalobce zahájeného dne 16. 3. 2017, o čemž se žalovaný dozvěděl ze sdělení Obvodního ředitelství policie Praha I., č. j. KRPA-169551-232/TČ-2016-001174-7-TVR.
6. Následně žalovaný rozhodnutím ze dne 24. 4. 2019, č. j. OAM-3603-37/TP-2017, zamítl žádost o vydání povolení k trvalému pobytu, protože žalobce byl zapsán v evidenci nežádoucích osob dle § 75 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Žalobce se odvolal a Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) dne 14. 6. 2019 vydala rozhodnutí č. j. MV-69018-4/SO-2019, kterým odvolání zamítla a prvostupňové rozhodnutí žalovaného potvrdila.
7. Žalobce požádal Komisi dne 2. 12. 2019 o obnovu řízení. Komise vydala dne 28. 1. 2020 rozhodnutí č. j. MV-69018-11/SO-2019, kterým řízení obnovila. Komise konstatovala, že žádost byla zamítnuta na základě pravomocného rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 12. 2. 2018, č. j. KRPA-312313-22/ČJ-2017-000022, které však bylo následně zrušeno rozhodnutím Policie ČR ze dne 14. 10. 2019, č. j. CPR-9444-23/ČJ-2018-930310-V223, v návaznosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2019, č. j. 4 Azs 167/2019-41. Komise poté dne 28. 1. 2020 rozhodnutím č. j. MV-69018-12/SO-2019 zrušila rozhodnutí žalovaného o zamítnutí žádosti č. j. OAM-3603-37/TP-2017.
8. Žalovaný vydal dne 29. 1. 2021 usnesení č. j. OAM-3603-63/TP-2017, kterým řízení o žádosti přerušil dle § 169q zákona o pobytu cizinců do právní moci rozhodnutí v řízení o správním vyhoštění žalobce, které zahájilo Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy dne 17. 1. 2020 pod č. j. KRPA-22687/ČJ-2020-000022-SV. Žalobce podal proti usnesení o přerušení odvolání, které Komise rozhodnutím ze dne 28. 4. 2021, č. j. MV-49922-4/SO-2021, zamítla a usnesení o přerušení potvrdila.
9. V řízení o správním vyhoštění vydala Policie ČR dne 25. 8. 2020 pod č. j. KRPA-22687-37/ČJ-2020-000022-SV rozhodnutí o správním vyhoštění. Žalobce se odvolal a Ředitelství služby cizinecké policie odvolání zamítlo a rozhodnutí o vyhoštění potvrdilo rozhodnutím ze dne 13. 4. 2021, č. j. CPR-34401-4/ČJ-2020-930310-V244 (pravomocné dne 14. 4. 2021).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

10. Dne 21. 1. 2021 žalobce podal Komisi návrh na provedení opatření proti nečinnosti žalovaného. Komise vydala dne 12. 2. 2021 opatření proti nečinnosti č. j. MV-81300-3/SO-2021, kterým žalovanému přikázala, aby do 30 dnů ode dne skončení přerušení řízení rozhodl o žádosti.
11. Městský soud rozhodnutí ve věci vyhoštění žalobce ze dne 13. 4. 2021, č. j. CPR-34401-4/ČJ-2020-930310-V244, zrušil rozsudkem ze dne 7. 6. 2021, č. j. 2 A 11/2021-19, a věc vrátil Ředitelství služby cizinecké policie k dalšímu řízení.

II. Argumentace účastníků

12. Žalobce v žalobě uvedl, že žalovaný nerozhodl o žádosti v zákonné lhůtě 60 dnů dle § 169t odst. 6 písm. g) bodu 2 zákona o pobytu cizinců. Žalobce se nachází v začarovaném kruhu, neboť je s ním vedeno řízení o správním vyhoštění z důvodu chybějícího pobytového oprávnění, jehož absence je způsobena nečinností žalovaného v řízení o žádosti, a žalovaný řízení o žádosti přerušil do právní moci rozhodnutí ve věci správního vyhoštění.
13. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul svůj dosavadní postup v řízení o žádosti a doplnil, že žalobce pozbyl povolení k dlouhodobému pobytu dne 12. 6. 2016. Žalobce požádal o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dne 4. 5. 2016, žádost však byla rozhodnutím ze dne 19. 10. 2016 zamítnuta. Žalobce se neodvolal. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 25. 5. 2017.

III. Posouzení žaloby

14. Městský soud ověřil, že žaloba byla podána včas a po vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, a že splňuje i všechny ostatní formální náležitosti na ni kladené.
15. Dne 23. 1. 2022 se ve věci konalo jednání před soudem, při kterém zástupce žalobce setrval na argumentaci uvedené v žalobě a zdůraznil složité postavení žalobce. Soud konstatoval sdělení žalovaného ze dne 28. 11. 2022, že řízení o žádosti je doposud přerušeno z důvodů probíhajícího řízení o správním vyhoštění. Zástupce žalobce rovněž neuvedl, že by v mezidobí bylo řízení o správním vyhoštění žalobce pravomocně skončeno.
16. Podle § 169t odst. 6 písm. g) bodu 2 zákona o pobytu cizinců ministerstvo rozhodne v případě žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 69, je-li žádost podána na území.
17. Podle § 75 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců ministerstvo zamítne žádost o vydání povolení k trvalému pobytu, jestliže je cizinec evidován v evidenci nežádoucích osob (§ 154).
18. Podle § 154 odst. 3 písm. b) zákona o pobytu cizinců policie označí cizince za nežádoucí osobu na základě pravomocného rozhodnutí o správním vyhoštění.
19. Podle § 169q zákona o pobytu cizinců platí, vyjdou-li v řízení o žádosti o vydání nebo prodloužení oprávnění k pobytu na území nebo v řízení ve věci zrušení platnosti oprávnění k pobytu na území najevo skutečnosti, o nichž se lze důvodně domnívat, že by mohly být důvodem pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, ministerstvo dá policii podnět k zahájení tohoto řízení. Pokud policie zahájí řízení o správním vyhoštění cizince, ministerstvo řízení podle věty první usnesením přeruší.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

20. Předmět sporu mezi účastníky soudního řízení správního spočívá ve zjištění, zda je žalovaný nečinný v rozporu se zákonem. Žalovaný vydal dne 29. 1. 2021 usnesení č. j. OAM-3603-63/TP-2017, kterým řízení o žádosti přerušil dle § 169q zákona o pobytu cizinců do právní moci rozhodnutí v řízení o správním vyhoštění žalobce, které zahájilo Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy dne 17. 1. 2020, č. j. KRPA-22687/ČJ-2020-000022-SV.
21. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu se zabýval vlivem přerušení řízení na dodržení lhůty pro vydání rozhodnutí ve věci v usnesení ze dne 14. 1. 2014, č. j. 7 Ans 10/2012-46, body 45 a 47: „*Mají-li soudy efektivně poskytovat ochranu těm, kteří se brání proti průtahům ve správním řízení způsobeným nečinností správního orgánu, není možné připustit, aby správní orgány mohly svoji případnou nečinnost eliminovat zneužitím institutu přerušení správního řízení, a zablokovat tak zásah soudu, neboť je představitelné, že i to může být nezákonnou nečinností. [...] Podstatou sporu v tomto bodě tedy není otázka možnosti přezkoumání zákonnosti rozhodnutí o přerušení řízení (s následkem zrušení takového rozhodnutí), ale otázka, zda k přerušení řízení došlo věcně důvodně a po rozumu zákona (a správní orgán tedy nečinný není), anebo zda přerušení řízení je nedůvodné nebo účelové a správní orgán je užil jen jako jakýsi procesní paraván, který má zastřít porušování povinnosti „vyřizovat věci bez zbytečných průtahů“ (§ 6 odst. 1 správního řádu).*“
22. Žalovaný sice nevydal rozhodnutí o žádosti žalobce v zákonné lhůtě 60 dnů od jejího podání dle § 169t odst. 6 písm. g) bodu 2 zákona o pobytu cizinců, nejednalo se však o zbytečný průtah ve smyslu § 6 odst. 1 správního řádu.
23. Ze správního spisu je patrné, že řízení o žádosti žalobce bylo nedlouho po zahájení několikrát přerušeno (jednou pro odstranění vad žádosti, podruhé z důvodu trestního stíhání žalobce); bylo v něm meritorně rozhodnuto dne 24. 4. 2019, č. j. OAM-3603-37/TP-2017; toto rozhodnutí bylo následně zrušeno v obnoveném řízení a poté bylo řízení přerušeno dne 29. 1. 2021 usnesením žalovaného č. j. OAM-3603-63/TP-2017 z důvodu probíhajícího řízení o správním vyhoštění. Z uvedeného přehledu vyplývá, že žalovaný neodkládal vydání meritorního rozhodnutí o žádosti s cílem zkrátit žalobce na jeho právech.
24. Žalovaný vydal dne 29. 1. 2021 usnesení č. j. OAM-3603-63/TP-2017, kterým řízení o žádosti přerušil dle § 169q zákona o pobytu cizinců do právní moci rozhodnutí v řízení o správním vyhoštění žalobce, které zahájilo Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy dne 17. 1. 2020, č. j. KRPA-22687/ČJ-2020-000022-SV. Žalovaný musel takto postupovat, když § 169q zákona o pobytu cizinců neumožňuje jiný postup na základě vlastního uvážení (příkaz „přeruš“). Zákonná povinnost přerušit řízení o žádosti není samoučelná. Právní moc rozhodnutí o vyhoštění je důvodem evidence cizince jako nežádoucí osoby dle § 154 odst. 3 písm. b) zákona o pobytu cizinců, což odůvodňuje zamítnutí žádosti o povolení k trvalému pobytu dle § 75 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců.
25. Komise uložila žalovanému v opatření proti nečinnosti ze dne 12. 2. 2021, č. j. MV-81300-3/SO-2021, povinnost rozhodnout o žádosti do 30 dnů ode dne skončení přerušení řízení. Důvod přerušení spočíval v probíhajícím řízení o správním vyhoštění. Toto řízení bylo pravomocně skončeno dne 14. 4. 2021, doručením rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie č. j. CPR-34401-4/ČJ-2020-930310-V244 žalobci. S ohledem na 30 denní lhůtu dle opatření proti nečinnosti měl žalovaný rozhodnout o žádosti nejpozději do 14. 5. 2021. To však žalovaný neučinil, protože byl počínaje dnem 15. 5. 2021 nezákonně nečinný.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

26. Městský soud rozhoduje v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu dle § 81 odst. 1 soudního řádu správního na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. K tomuto dni žalovaný nečinný nebyl, protože Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 7. 6. 2021, č. j. 2 A 11/2021-32, zrušil rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 13. 4. 2021, č. j. CPR-34401-4/ČJ-2020-930310-V244, o správním vyhoštění, čímž obnovil důvod pro přerušení řízení o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu do právní moci rozhodnutí o správním vyhoštění. Jak bylo shora uvedeno, ve věci správního vyhoštění ke dni rozhodování o žalobě na ochranu proti nečinnosti pravomocně rozhodnuto nebylo.
27. Městský soud uzavírá, že řízení o žádosti se v okamžiku rozhodnutí správního soudu nacházelo ve fázi důvodného přerušení na základě usnesení žalovaného č. j. OAM-3603-63/TP-2017 ze dne 29. 1. 2021 z důvodu neskončeného řízení o správním vyhoštění žalobce podle § 169q zákona o pobytu cizinců. Žalovaný není nezákonně nečinný.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

28. Městský soud z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 81 odst. 3 soudního řádu správního zamítl.
29. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 soudního řádu správního rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Praha 23. ledna 2023

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.